

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 223

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 aprilie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
34.	1-6	37.	7
36.	6-7	38.	7-8

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență are ca scop abordarea integrată a măsurilor necesare în vederea prevenirii, reducerii și controlului poluării, precum și stabilirea măsurilor pentru emiterea autorizațiilor integrate de mediu pentru activitățile industriale prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Prezenta ordonanță de urgență stabilește măsurile necesare pentru prevenirea sau, în cazul în care aceasta nu este posibilă, pentru reducerea emisiilor provenite din activitățile prevăzute în anexa nr. 1 în aer, apă și sol, inclusiv măsurile privind gestionarea deșeurilor, astfel încât să se atingă un nivel ridicat de protecție a mediului, considerat în întregul său, în acord cu respectarea legislației în vigoare și a obligațiilor din convențiile internaționale din acest domeniu, la care România este parte.

(3) Autorizarea instalațiilor existente, după evaluarea condițiilor de operare, se va face în conformitate cu prevederile art. 6 și 8. Dacă din reexaminarea condițiilor rezultă că instalațiile existente nu se pot încadra în prevederile menționate mai sus, titularul activității va întocmi un proiect de program pentru conformare, care va fi aprobat de autoritatea competentă.

(4) În programul pentru conformare vor fi incluse măsurile tehnice care să conducă la respectarea cerințelor prevăzute la art. 11. După aprobarea de către autoritatea competentă a programului pentru conformare acesta devine obligatoriu.

(5) Termenul limită pentru finalizarea aplicării programelor pentru conformare, în cazul activităților existente, este anul 2015, după

expirarea acestui termen instalațiile care nu îndeplinesc condițiile impuse prin prezenta ordonanță de urgență își încetează activitatea. Autorizațiile de mediu pentru instalațiile care funcționează în baza unui program pentru conformare aprobat se emit cu termen de valabilitate pe perioada realizării fiecărei măsuri cuprinse în acest program.

(6) Nerespectarea termenelor și măsurilor cuprinse în programul pentru conformare conduce la încetarea valabilității autorizației de mediu și la suspendarea activității instalației până la realizarea acestui program.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii utilizați sunt definiți conform anexei nr. 2.

CAPITOLUL II

Atribuții și răspunderi ale autorităților competente pentru protecția mediului

Art. 3. — (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului are următoarele atribuții și răspunderi:

a) coordonează și controlează modul de aplicare și respectare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență în vederea obținerii acordului și/sau autorizației integrate de mediu;

b) elaborează, avizează și, după caz, aprobă procedurile și măsurile necesare pentru asigurarea aplicării unitare pe teritoriul României a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență;

c) coordonează elaborarea și actualizarea reglementărilor privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării;

d) asigură luarea măsurilor necesare pentru ca acordul și/sau autorizația integrată de mediu pentru activitățile prevăzute în anexa nr. 1 să fie eliberată cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și a celorlalte prevederi legale în vigoare;

e) asigură luarea măsurilor pentru informarea permanentă privind evoluția celor mai bune tehnici disponibile în structurile sale; aceste informații sunt publice;

f) asigură cadrul legal și instituțional necesar pentru liberul acces la informație și pentru participarea publicului la procedura de autorizare, în scopul garantării faptului că orice cerere de autorizare pentru o nouă instalație sau de modificare substanțială a unei instalații existente este accesibilă publicului pentru exprimarea opiniei, înaintea luării deciziei de către autoritatea competentă;

g) pune la dispoziție publicului rezultatele supravegherii emisiilor în mediu și modul de respectare a condițiilor de autorizare prevăzute și deținute de autoritatea competentă;

h) publică anual inventarul principalelor emisii și surse responsabile de poluare;

i) comunică și pune la dispoziție în cadrul relațiilor bilaterale, pe bază de reciprocitate și în condiții de echivalență, toate datele cuprinse în cererea prin care a fost solicitată eliberarea autorizației, în cazul în care se constată că funcționarea unei instalații în care se desfășoară activități prevăzute în anexa nr. 1 poate avea efecte asupra mediului altor state sau dacă statul respectiv, care este susceptibil de a fi grav afectat, face o cerere în acest sens. Punerea la dispoziție a datelor respective se va face potrivit dispozițiilor legale în vigoare în același timp cu informarea propriilor cetățeni;

j) verifică respectarea dispozițiilor legale pentru ca activitățile prevăzute în anexa nr. 1 să se desfășoare astfel încât să fie luate toate măsurile adecvate pentru prevenirea poluării și pentru promovarea celor mai bune tehnici disponibile, cu respectarea prevederilor cuprinse în anexa nr. 3;

k) verifică luarea măsurilor necesare pentru a se evita orice poluare semnificativă;

l) verifică luarea măsurilor de eliminare totală a deșeurilor poluante ce pot fi generate de activitățile prevăzute în anexa nr. 1, iar în cazul în care totuși acestea apar, verifică luarea măsurilor de utilizare eficientă și nepoluantă a acestora; în cazul în care acest lucru nu este posibil de realizat tehnic și nu este eficient din punct de vedere economic, verifică luarea măsurilor de neutralizare și/sau de înlăturare a lor, cu respectarea reglementărilor legale, evitându-se sau reducându-se impactul asupra mediului, potrivit normelor legale;

m) verifică aplicarea măsurilor de utilizare eficientă a energiei;

n) verifică luarea măsurilor pentru prevenirea accidentelor cu impact asupra sănătății omului și a mediului și limitarea consecințelor acestora;

o) verifică luarea tuturor măsurilor necesare pentru evitarea oricăror riscuri de poluare și a celor pentru aducerea amplasamentului, după încetarea activității, într-o stare care să permită reutilizarea acestuia pentru alte scopuri.

(2) Ghidurile de evaluare a celor mai bune tehnici disponibile se elaborează și se aprobă prin ordin al ministrului apelor și protecției mediului în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 4. — (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului emite autorizațiile integrate de mediu, conform dispozițiilor legale în vigoare, numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 17 și celelalte dispoziții legale în vigoare.

(2) În vederea aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se înființează serviciul de control al poluării industriale în cadrul Ministerului Apelor și Protecției Mediului. Procedura de emitere a acordului și/sau autorizației integrate de mediu se elaborează și se aprobă prin ordin al ministrului apelor și protecției mediului, în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 5. — Autoritatea competentă pentru protecția mediului ia măsurile necesare pentru ca:

a) orice instalație nouă să fie dată în funcțiune numai cu autorizația integrată de mediu, eliberată conform dispozițiilor legale, cu excepția instalațiilor de ardere cu putere mai mică de 50 MW, independent de tipul de combustibil folosit, și a instalațiilor de ardere pentru producerea de energie, care folosesc direct produsele de combustie în procesul fabricației;

b) să nu se producă nici o poluare semnificativă;

c) autorizarea instalațiilor existente să fie în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (3). Stabilirea și aprobarea programului pentru

conformare se va face în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență;

d) aplicarea măsurilor din programul pentru conformare pentru instalațiile existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență să respecte prevederile art. 17.

Art. 6. — (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului emite acordul și/sau autorizația integrată de mediu, cu respectarea abordării integrate a elementelor și factorilor de mediu.

(2) Autorizația integrată de mediu emisă conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență va cuprinde toate condițiile care să garanteze că instalația îndeplinește toate cerințele prevăzute de aceasta.

(3) Orice autorizație integrată de mediu acordată sau modificată va include toate măsurile ce se impun pentru protecția aerului, apelor și solului.

(4) Refuzul acordării autorizației integrate de mediu, în cazul neîndeplinirii condițiilor legale cerute, se face motivat și se comunică titularului activității în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației.

Art. 7. — (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului reexaminează periodic și actualizează, dacă este necesar, condițiile de autorizare.

(2) Reexaminarea este obligatorie în toate situațiile în care:

a) poluarea cauzată de instalație necesită revizuirea valorilor limită de emisie existente la autorizare sau necesită stabilirea de noi valori limită de emisie;

b) schimbările substanțiale ale celor mai bune tehnici disponibile permit o reducere semnificativă a emisiilor;

c) siguranța exploatării și a desfășurării activității face necesară recurgerea la alte tehnici;

d) prevederile unor noi reglementări legale o impun.

Art. 8. — (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului dispune măsurile necesare pentru ca titularul activității să îndeplinească, la instalația pe care o exploatează, toate condițiile prevăzute în autorizație.

(2) În situația în care normele de calitate a mediului solicită condiții mai severe decât cele ce pot fi atinse prin introducerea celor mai bune tehnici disponibile, se vor impune măsuri adiționale specifice în acord și/sau autorizație fără a afecta măsurile ce sunt solicitate pentru respectarea standardelor de calitate.

Art. 9. — Autoritățile competente pentru protecția mediului asigură și garantează accesul liber la informație al publicului și participarea acestuia la luarea deciziilor prin:

a) aducerea la cunoștință publică a tuturor cererilor de autorizare a noilor instalații sau de modificare substanțială a instalațiilor existente, astfel încât în raport cu perioada necesară și cu modul de informare publicul să își poată face cunoscută opinia înainte de luarea deciziilor;

b) aducerea la cunoștință publică a deciziei luate și a unei copii de pe autorizația eliberată, precum și de pe fiecare actualizare ulterioară a acesteia;

c) punerea la dispoziție publicului a rezultatelor supravegherii emisiilor, primite de la titularul activității conform condițiilor de autorizare.

CAPITOLUL III

Obligațiile titularului activității

Art. 10. — Titularul activității are obligația să obțină de la autoritățile competente pentru protecția mediului, încă din etapa de proiectare, emiterea acordului integrat de mediu pentru toate activitățile prevăzute în anexa nr. 1, pe care intenționează să le desfășoare, și să obțină autorizație integrată de mediu pentru activitățile aflate în desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 11. — Obligațiile de bază ale titularului activității privind exploatarea instalației sunt următoarele:

a) luarea tuturor măsurilor de prevenire eficientă a poluării, în special prin recurgerea la cele mai bune tehnici disponibile;

b) luarea măsurilor care să asigure că nici o poluare importantă nu va fi cauzată;

c) evitarea producerii de deșeuri, iar în cazul în care aceasta nu poate fi evitată, valorificarea lor, iar în caz de imposibilitate tehnică și economică, neutralizarea și eliminarea acestora, evitându-se sau reducându-se impactul asupra mediului;

d) utilizarea eficientă a energiei;

e) luarea măsurilor necesare pentru prevenirea accidentelor și limitarea consecințelor acestora;

f) luarea măsurilor necesare, în cazul încetării definitive a activităților, pentru evitarea oricărui risc de poluare și pentru aducerea amplasamentului și a zonelor afectate într-o stare care să permită reutilizarea acestora.

Art. 12. — (1) Schimbarea modului de exploatare a instalației, prevăzută de titularul activității, nu va putea fi întreprinsă fără a se cere eliberarea acordului și/sau autorizației integrate de mediu.

(2) Titularul activității este obligat să informeze autoritățile competente pentru protecția mediului despre orice schimbare pe care dorește să o aducă instalației sau procesului tehnologic. Autoritatea competentă pentru protecția mediului va reanaliza, după caz, condițiile de funcționare stabilite în autorizația integrată de mediu.

(3) Cererea de autorizare se va face pentru părțile de instalație și pentru elementele respective, susceptibile de a fi modificate.

Art. 13. — Titularul activității este obligat să respecte condițiile din acordul și/sau din autorizația integrată de mediu în desfășurarea activității din instalație.

Art. 14. — Titularul activității este obligat să informeze cu regularitate autoritatea competentă pentru protecția mediului despre rezultatele monitorizării emisiilor din instalație și, în termenul cel mai scurt, despre orice incident sau accident care afectează semnificativ mediul.

Art. 15. — Titularul activității este obligat să asiste și să pună la dispoziție autorității competente pentru protecția mediului toate datele necesare pentru desfășurarea controlului instalației și pentru prelevarea de probe sau culegerea oricăror informații pentru respectarea prevederilor autorizației integrate de mediu.

CAPITOLUL IV

Autorizarea activității

Art. 16. — (1) Acordul și/sau autorizația integrată de mediu se eliberează de către autoritățile competente pentru protecția mediului în baza cererii titularului activității, care trebuie să cuprindă descrierea:

- a) amplasamentului prevăzut pentru operare;
- b) instalației și a activităților desfășurate, din care să rezulte natura și amploarea acestor activități;
- c) materiilor prime și auxiliare, substanțelor și tipului de energie utilizată sau produsă de instalație;
- d) surselor de emisie ale instalației;
- e) stării amplasamentului instalației;
- f) impactului activității asupra mediului, ca întreg;
- g) naturii și cantităților de emisii previzibile ale instalației în fiecare element component al mediului, astfel încât să fie posibilă o identificare a efectelor semnificative ale emisiilor asupra mediului;
- h) tehnologiei prevăzute și a altor tehnici utilizate pentru prevenirea emisiilor provenind de la instalații, iar dacă aceasta nu este posibilă, pentru reducerea lor;
- i) măsurilor prevăzute pentru prevenirea producerii și valorificării deșeurilor generate de instalație;
- j) măsurilor prevăzute pentru supravegherea emisiilor în mediu;
- k) altor măsuri stabilite pentru îndeplinirea obligațiilor de bază prevăzute la art. 12, după caz.

(2) Cererea trebuie să cuprindă un rezumat, fără caracter tehnic, cu datele prevăzute la alin. (1).

(3) După furnizarea datelor titularul activității va întocmi, după caz, un raport de securitate pentru prevenirea riscurilor de accident major, conform dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 17. — Condițiile necesare pentru emiterea acordului și/sau autorizației integrate de mediu sunt următoarele:

a) autoritatea competentă trebuie să verifice ca autorizațiile integrate de mediu să cuprindă toate măsurile necesare pentru îndeplinirea condițiilor, pentru asigurarea protecției aerului, apei și solului și pentru realizarea unui nivel ridicat de protecție a mediului, în întregul său;

b) luarea în considerare a tuturor informațiilor și/sau concluziilor pertinente, precum și a celor din studiul de impact privind efectele asupra mediului pentru instalațiile noi, în cazul unei modificări substanțiale a instalațiilor existente și a unor proiecte publice/private;

c) stabilirea valorilor limită de emisie, în special pentru poluanții care figurează în anexa nr. 4, susceptibili de a fi evacuați de instalația respectivă în cantități semnificative, în funcție de natura și de potențialul lor de transfer al poluării de la un element și factor de mediu la altul. Dacă este necesar, autorizația integrată de mediu poate conține prescripții asemănătoare, care să garanteze protecția solului, a apelor subterane și măsuri privind gestiunea deșeurilor generate de instalație. După caz, valorile limită pot fi completate sau înlocuite cu parametri sau cu măsuri tehnice echivalente;

d) pentru instalațiile prevăzute la pct. 6.6 din anexa nr. 1 valorile limită de emisie se stabilesc luându-se în considerare cele mai bune tehnici disponibile adoptate pentru aceste categorii de instalații;

e) pentru respectarea prevederilor art. 7 alin. (2) lit. c) valorile limită de emisie, parametrii și măsurile tehnice se vor baza pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a fi prescrisă utilizarea unei tehnici sau tehnologii speciale, dar luându-se în considerare caracteristicile tehnice ale instalației respective, amplasarea sa geografică și condițiile locale de mediu. Condițiile de autorizare trebuie să prevadă dispoziții referitoare la reducerea poluării la lungă distanță sau transfrontieră și să garanteze un nivel ridicat de protecție a mediului;

f) luarea măsurilor adecvate pentru supravegherea emisiilor, cu specificarea metodologiei de măsurare, a frecvenței acestora și a procedurii de evaluare a rezultatelor măsurărilor, precum și obligația de a comunica autorității competente datele necesare controlului și respectării condițiilor de autorizare. Pentru instalațiile prevăzute la pct. 6.6 în anexa nr. 1 măsurile prevăzute iau în considerare costurile și beneficiile;

g) măsurile privind condițiile de exploatare, altele decât cele normale, vor fi luate în considerare în mod adecvat în situațiile în care mediul riscă să fie afectat de pornirea instalației, de emisiile fugitive, de disfuncționalități, de oprirea momentană sau definitivă a exploatării. Pot fi prevăzute derogări temporare de la cerințele lit. a), dacă un plan de reabilitare aprobat de autoritățile competente pentru protecția mediului, prin program pentru conformare, asigură respectarea cerințelor respective în termen de 6 luni și conduce la o reducere a poluării;

h) măsuri speciale cu scopul de a preveni și/sau de a reduce poluarea, atunci când autoritățile competente le găsesc adecvate.

Art. 18. — În situația în care prin normativul de calitate a mediului se stabilesc condiții mai severe decât cele care ar putea fi atinse prin utilizarea tehnicii aflate în operare, introducerea celor mai bune tehnici disponibile poate fi impusă prin condiții suplimentare, cerute prin autorizație, fără a se aduce atingere altor măsuri pentru respectarea normativului de calitate a mediului.

CAPITOLUL V

Sanțiuni

Art. 19. — Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență atrage răspunderea civilă sau contravențională, după caz.

Art. 20. — Constituie contravenții și se sancționează:

1. cu amendă de la 80.000.000 lei la 100.000.000 lei pentru nerespectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență privind:

a) obligația titularului activității menționate la art. 11 lit. a), constând în luarea măsurilor de prevenire eficientă a poluării, în special prin recurgerea la cea mai bună tehnică disponibilă;

b) obligația titularului activității menționate la art. 11 lit. b), constând în neluarea măsurilor care să asigure că nici o poluare importantă nu va fi cauzată;

c) obligația titularului activității prevăzute la art. 11 lit. f) de a lua măsurile necesare în cazul încetării definitive a activităților, pentru evitarea oricărui risc de poluare și pentru aducerea amplasamentului și a zonelor afectate într-o stare care să permită reutilizarea acestora;

d) obligația titularului activității de a cere eliberarea acordului și/sau autorizației integrate de mediu pentru schimbarea modului de exploatare a instalației, prevăzută în autorizația de funcționare menționată la art. 12 alin. (2);

e) obligația titularului de a respecta condițiile din autorizația integrată de mediu în activitatea din instalație, prevăzută la art. 13;

2. faptele prevăzute la pct. 1, pe lângă amendă, se sancționează și cu retragerea acordului și/sau autorizației integrate de mediu, precum și cu închiderea unității;

3. cu amendă de la 30.000.000 lei la 50.000.000 lei pentru nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență privind:

a) obligația titularului activității de a evita producerea de deșeuri, iar în cazul imposibilității tehnice și economice, neutralizarea și eliminarea lor, evitându-se sau reducându-se impactul acestora asupra mediului, prevăzută la art. 11 lit. c);

b) obligația de a informa autoritățile competente despre orice schimbare pe care titularul activității dorește să o aducă instalației sau procesului tehnologic, prevăzută la art. 12 alin. (1);

c) obligația titularului activității de a asista și a pune la dispoziție autorității competente pentru protecția mediului datele necesare pentru desfășurarea controlului instalației și pentru prelevarea de probe sau culegerea oricăror informații, prevăzută la art. 15.

Art. 21. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit în acest scop de autoritatea

centrală pentru protecția mediului, de către ofițerii și subofițerii de poliție, potrivit competențelor legale.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 20 li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

București, 21 martie 2002.
Nr. 34.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

CAPITOLUL VI
Dispoziții finale

Art. 22. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Contrasemnează:

p. Ministrul apelor și protecției mediului,
Florin Stadiu,
secretar de stat
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministru de interne,
Ioan Rus

ANEXA Nr. 1

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI INDUSTRIALE
pentru care este necesară obținerea autorizației integrate de mediu

Atunci când un titular de activitate efectuează mai multe activități incluse sub același subtitlu, în aceeași instalație sau pe același amplasament capacitățile unor astfel de activități se cumulează.

1. Industrii energetice

- 1.1. Instalații de ardere cu capacități de combustie mai mari de 50 MW;
- 1.2. Rafinării de țiței și prelucrare a gazelor;
- 1.3. Cuptoare de cocs;
- 1.4. Instalații de gazeificare și lichefiere a cărbunilor.

2. Producția și prelucrarea metalelor

- 2.1. Instalații de prăjire sau sinterizare a minereului metalic (inclusiv a zăcămintelor de sulfuri);
- 2.2. Instalații pentru producerea fontei sau a oțelului (topire primară ori secundară), inclusiv instalații pentru turnarea continuă, cu o capacitate ce depășește 2,5 t/h;
- 2.3. Instalații pentru prelucrarea metalelor feroase:
 - a) laminoare la cald cu o capacitate mai mare de 20 t oțel brut/h;
 - b) forje cu ciocane, a căror energie de lovire depășește 50 kJ/ciocan, iar puterea calorifică dezvoltată este mai mare de 20 MW;
 - c) aplicarea de straturi protectoare din metal topit, cu o capacitate de tratare mai mare de 2 t oțel brut/oră;
- 2.4. Topitorii pentru metale feroase, cu o capacitate mai mare de 20 t/zi;
- 2.5. Instalații pentru:
 - a) producerea de metale neferoase brute din minereuri concentrate sau materii prime secundare, prin procese metalurgice, chimice ori electrolitice;
 - b) topirea metalelor neferoase, inclusiv a aliajelor și a produselor recuperate (rafinare, turnătorie de fontă etc.), cu o capacitate de topire mai mare de 4 t/zi pentru plumb și cadmiu sau de 20 t/zi pentru toate celelalte metale;
- 2.6. Instalații pentru tratarea suprafețelor metalelor și materialelor plastice prin folosirea procedeelor electrolitice sau chimice, la care volumul cuvelor de tratare depășește 30 m³.

3. Industria mineralelor

- 3.1. Instalații pentru producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție mai mare de 500 t/zi sau a varului în cuptoare rotative cu o capacitate de producție care depășește 50 t/zi ori în alte tipuri de cuptoare cu o capacitate de producție mai mare de 50 t/zi;
- 3.2. Instalații pentru producerea azbestului și fabricarea produselor pe bază de azbest;
- 3.3. Instalații pentru fabricarea sticlei, inclusiv a fibrelor de sticlă, cu o capacitate de topire mai mare de 20 t/zi;
- 3.4. Instalații pentru topirea substanțelor minerale, inclusiv pentru producerea fibrelor minerale, cu o capacitate de topire mai mare de 20 t/zi;
- 3.5. Instalații pentru fabricarea produselor din ceramică prin ardere, în special a țiglelor, cărămizilor, cărămizilor refractare, dalelor, produselor din ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție mai mare de 75 t/zi și/sau cu o capacitate a cuptoarelor mai mare de 4 m³ și cu o densitate stabilită pentru fiecare cuptor mai mare de 300 kg/m³.

4. Industria chimică

- 4.1. Instalații chimice pentru producerea de substanțe chimice organice de bază, cum ar fi:
 - a) hidrocarburi (liniare sau ciclice, saturate sau nesaturate, alifatic sau aromatic);
 - b) hidrocarburi ce conțin oxigen, precum: alcooli, aldehide, cetone, acizi carboxilici, esteri, acetați, peroxizi, rășini epoxidice;
 - c) hidrocarburi sulfuroase;
 - d) hidrocarburi ce conțin azot, precum: amine, amide, compuși azotoși, compuși nitro sau azotați, nitrili, cianați sau izocianați;
 - e) hidrocarburi conținând fosfor;
 - f) hidrocarburi halogenate;
 - g) compuși organometalici;
 - h) materiale plastice de bază (fibre polimerice sintetice și fibre pe bază de celuloză);
 - i) cauciucuri sintetice;
 - j) vopsele și pigmenți;
 - k) agenți de suprafață și agenți tensioactivi;
 - 4.2. Instalații chimice pentru producerea de substanțe chimice anorganice de bază, cum ar fi:
 - a) gaze, ca de exemplu: amoniac, clor sau acid clorhidric gazos, fluor sau acid fluorhidric, oxizi de carbon, compuși ai sulfurului, oxizi de azot, hidrogen, dioxid de sulf, oxiclorigură de carbon;
 - b) acizi, ca de exemplu: acid cromic, acid fluorhidric, acid fosforic, acid azotic, acid clorhidric, acid sulfuric, oleum, acizi sulfuroși;
 - c) baze, ca de exemplu: hidroxid de amoniu, hidroxid de potasiu, hidroxid de sodiu;
 - d) săruri, ca de exemplu: clorură de amoniu, clorat de potasiu, carbonat de potasiu, carbonat de sodiu, perborat, azotat de argint;
 - e) metaloizi, oxizi metalici și alți compuși anorganici, ca de exemplu: carbură de calciu, siliciu, carbură de siliciu;
 - 4.3. Instalații chimice pentru fabricarea îngrășămintelor chimice (simple sau complexe) pe bază de fosfor, azot sau potasiu;
 - 4.4. Instalații chimice pentru fabricarea produselor fitosanitare de bază sau a biocidelor;
 - 4.5. Instalații utilizând procedee chimice sau biologice pentru fabricarea produselor farmaceutice de bază;
 - 4.6. Instalații chimice destinate fabricării explozibililor.
- 5. Gestiunea deșeurilor**
- 5.1. Instalații pentru depozitarea sau recuperarea deșeurilor periculoase, cu o capacitate mai mare de 10 t/zi;
 - 5.2. Instalații pentru incinerarea deșeurilor municipale, cu o capacitate mai mare de 3 t/h;
 - 5.3. Instalații pentru depozitarea deșeurilor nepericuloase, cu o capacitate mai mare de 50 t/zi;
 - 5.4. Depozite controlate de deșeuri, care primesc mai mult de 10 t/zi sau cu o capacitate totală mai mare de 25.000 t, cu excepția depozitelor controlate de deșeuri inerte.
- 6. Alte activități**
- 6.1. Instalații industriale pentru producția de:
 - a) celuloză din lemn sau din alte materiale fibroase;
 - b) hârtie și carton, cu o capacitate de producție mai mare de 20 t/zi;

6.2. Instalații pentru pretratare (operațiuni precum: spălare, albire, mercerizare) sau vopsirea fibrelor ori textilelor, cu o capacitate de tratare mai mare de 10 t/zi;

6.3. Instalații pentru tăbăcirea blănurilor și a pieilor, cu o capacitate de tratare mai mare de 12 t produse finite/zi;

6.4. a) Abatoare cu o capacitate de producere a carcaselor de animale mai mare de 50 t/zi;

b) tratare și prelucrare în scopul fabricării produselor alimentare din:

— materii prime de origine animală (altele decât laptele), cu o capacitate de producție a produselor finite mai mare de 75 t/zi;

— materii prime vegetale, cu o capacitate de producție a produselor finite mai mare de 300 t/zi (valoarea medie trimestrială);

c) tratarea și prelucrarea laptelui, cu mai mult de 200 t/zi cantitate de lapte (valoarea medie anuală).

6.5. Instalații pentru depozitarea sau reciclarea carcaselor de animale și a deșeurilor de animale, cu o capacitate de tratare mai mare de 10 t/zi;

6.6. Instalații pentru creșterea intensivă a păsărilor sau a porcilor, cu o capacitate mai mare de:

a) 40.000 de capete pentru păsări;

b) 2.000 de capete pentru porcii de producție (peste 30 kg); sau

c) 750 de capete pentru scoafe.

6.7. Instalații pentru tratarea suprafeței materialelor, obiectelor sau produselor, utilizând solvenți organici, în particular pentru finisare, placare, acoperire, degresare, impermeabilizare, dimensionare, vopsire, curățare sau impregnare, cu o capacitate de consum mai mare de 150 kg/h sau mai mult de 200 t/an.

6.8. Instalații pentru producția de carbon (cărbune sărac în gaze) sau de electrografit prin incinerare sau grafitizare.

NOTĂ:

• Nu fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență instalațiile sau părți ale acestora folosite pentru cercetare, dezvoltare și testarea noilor produse și procese.

• Valorile-prag prevăzute mai sus se referă la capacitățile de producție sau la ieșiri.

ANEXA Nr. 2

DEFINIȚII

Substanță — orice element chimic și compusii săi, cu excepția substanțelor radioactive, în sensul prevăzut de reglementările referitoare la EURATOM, precum și a organismelor modificate genetic, în sensul prevederilor din legislația în vigoare.

Poluare — introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, de substanțe, de vibrații, căldură sau de zgomot în aer, apă ori sol, susceptibile să aducă prejudicii sănătății umane sau calității mediului, să determine deteriorări ale bunurilor materiale, ori să afecteze sau să împiedice utilizarea în scop recreativ a mediului și/sau alte utilizări ale acestuia, prevăzute de legislația în vigoare.

Instalație — orice instalație tehnică staționară, în care se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr. 1, precum și orice altă activitate direct legată, sub aspect tehnic, de activitățile desfășurate pe același amplasament, susceptibilă de a avea efecte asupra emisiilor și poluării.

Instalație existentă — o instalație în funcțiune sau o instalație autorizată ori care a fost supusă procedurilor de autorizare de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, în cadrul legislației anterioare intrării în vigoare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, în urma unei cereri complete de autorizare, cu condiția ca această instalație să fie pusă în funcțiune cel mai târziu la un an după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Emisie — evacuarea directă sau indirectă, de la surse punctiforme ori difuze ale instalației, de substanțe, vibrații, căldură sau de zgomot în aer, apă ori sol.

Valoare-limită de emisie — masa, exprimată în funcție de parametrii specifici, concentrația și/sau nivelul unei emisii care nu poate fi depășită în cursul uneia sau mai multor perioade de funcționare. Valorile-limită de emisie pot fi, de asemenea, fixate pentru anumite grupe, familii sau categorii de substanțe, în special cele vizate în anexa nr. 3. Valorile-limită de emisie a substanțelor se aplică la punctele de evacuare a emisiilor din instalație, fiind exclus orice proces de diluție la stabilirea acestora.

În cazul evacuărilor indirecte în apă se ia în considerare la stabilirea valorilor-limită de emisie ale instalației efectul unei stații de preepurare/epurare, cu condiția ca aceasta să asigure un nivel echivalent cu valoarea-limită de emisie pentru protecția mediului în întregul său, prevăzut de normativele și standardele de calitate, și de a nu se ajunge la o încărcare cu poluanți mai ridicată în mediu, fără a se încălca dispozițiile legale în vigoare.

Norme de calitate a mediului — un ansamblu de cerințe care trebuie satisfăcute la un moment dat, pentru un element de mediu dat sau ale unei părți specifice a acestuia, în conformitate cu legislația în vigoare.

Autoritate competentă — autorități ale administrației publice centrale și/sau teritoriale pentru protecția mediului, precum și alte autorități desemnate, însărcinate cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență în conformitate cu prevederile legislației în vigoare privind protecția mediului.

Acord integrat — actul tehnico-juridic emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, conform dispozițiilor legale în vigoare, care acordă dreptul de a stabili condițiile de realizare a unei activități încă din etapa de proiectare, care să asigure că instalația corespunde cerințelor prezentei ordonanțe de urgență. Acordul poate fi eliberat pentru una sau mai multe instalații ori părți ale instalațiilor situate pe același amplasament.

Autorizație integrată — actul tehnico-juridic emis de autoritățile competente pentru protecția mediului conform dispozițiilor legale în vigoare, care acordă dreptul de a exploata în totalitate sau în parte o instalație, în anumite condiții care să asigure că instalația corespunde cerințelor prezentei ordonanțe de urgență. Autorizația poate fi eliberată pentru una sau mai multe instalații ori părți ale instalațiilor situate pe același amplasament și exploatate de către același titular.

Modificarea modului de exploatare/funcționare — o modificare a caracteristicilor sau în natura funcționării ori o extindere a instalației, care ar putea avea consecințe asupra sănătății populației și/sau asupra mediului prin depășirea valorilor-limită de emisie stabilite în autorizație.

Modificare substanțială — o modificare a modului de exploatare, care, din punctul de vedere al autorității competente pentru protecția mediului, poate avea consecințe semnificative asupra sănătății populației și/sau a mediului.

Cele mai bune tehnici disponibile — stadiul de dezvoltare cel mai avansat și eficient înregistrat în dezvoltarea unei activități și a modurilor de exploatare, care demonstrează posibilitatea practică de a constitui referința pentru stabilirea valorilor-limită de emisie în scopul prevenirii, iar în cazul în care acest fapt nu este posibil, pentru reducerea globală a emisiilor și a impactului asupra mediului în întregul său;

— **cele mai bune** — se înțelege tehnicile cele mai eficiente pentru atingerea unui nivel general ridicat de protecție a mediului în ansamblul său. În determinarea celor mai bune tehnici disponibile trebuie luate în considerare, în special, elementele enumerate în anexa nr. 4;

— **tehnici** — atât tehnologia utilizată, cât și modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată și scoasă din funcțiune;

— **disponibile** — acele tehnici care au înregistrat un stadiu de dezvoltare ce permite aplicarea lor în sectorul industrial respectiv, în condiții economice și tehnice viabile, luându-se în considerare costurile și beneficiile, indiferent dacă aceasta este sau nu utilizată ori produsă sau nu în România, astfel încât titularul activității să poată avea acces în condiții rezonabile și în conformitate cu prevederile anexei nr. 4.

Titularul activității — orice persoană fizică sau juridică ce exploatează sau controlează instalația ori care este delegată cu o putere economică decisivă în ceea ce privește funcționarea acesteia.

ANEXA Nr. 3

SUBSTANȚE POLUANTE RELEVANTE pentru a fi luate în considerare la stabilirea valorilor-limită de emisie

Aer

1. Dioxidul de sulf și alți compuși ai sulfului
2. Oxizi de azot și alți compuși ai azotului

3. Monoxidul de carbon
4. Compuși organici volatili
5. Metalele și compușii lor

6. Pulberi
7. Azbest (particule suspendate, fibre)
8. Clorul și compușii săi
9. Fluorul și compușii săi
10. Arsenul și compușii săi
11. Cianuri
12. Substanțe și preparate care s-au dovedit a avea proprietăți cancerigene sau mutagene ori proprietăți care pot afecta reproducerea prin intermediul aerului
13. Dibenzenodioxine policlorinate și dibenzofurani policlorinați.

Apă

1. Compuși organohalogenati și substanțe care pot forma compuși de acest tip în mediul acvatic
2. Compuși organofosforici
3. Compuși organici cu staniu

4. Substanțe și preparate care s-au dovedit a avea proprietăți cancerigene sau mutagene ori proprietăți care pot afecta reproducerea în sau prin intermediul mediului acvatic
5. Hidrocarburi persistente și substanțe organice toxice bioacumulabile și persistente
6. Cianuri
7. Metalele și compușii lor
8. Arsenul și compușii săi
9. Biocide și produși fitosanitari
10. Materiale în suspensie
11. Substanțe implicate în procesul de eutrofizare (în special, azotați și fosfați)
12. Substanțe care au o influență nefavorabilă asupra balanței de oxigen (și care pot fi măsurate utilizând parametri ca CBO, CCO etc.).

ANEXA Nr. 4

Considerații avute în vedere la determinarea celor mai bune tehnici disponibile

Considerațiile care sunt luate în calcul în general sau în situații specifice când se realizează determinarea celor mai bune tehnici disponibile, așa cum sunt definite în anexa nr. 2, ținându-se seama de costurile și beneficiile fiecărei măsuri și principiile precauției și prevenirii, sunt următoarele:

1. utilizarea unei tehnologii care produce mai puține deșeuri;
2. utilizarea substanțelor mai puțin periculoase;
3. promovarea recuperării și reciclării substanțelor generate și utilizate în proces, precum și a deșeurilor, acolo unde este cazul;
4. procese, instalații și metode comparabile de operare care pot fi testate cu succes la scară industrială;
5. tehnologii avansate și schimburi în înțelegerea și cunoașterea științifică;

6. natura, efectele și volumul emisiilor;
7. date confirmate și autorizate pentru instalațiile noi sau existente;
8. perioada necesară pentru introducerea celor mai bune tehnici disponibile;
9. consumul și natura materiilor prime (inclusiv apa) utilizate în proces și eficiența energetică;
10. necesitatea prevenirii sau reducerii la minimum a unui impact global al emisiilor asupra mediului și riscurile implicate de acesta;
11. necesitatea prevenirii accidentelor și minimizarea efectelor pentru mediul înconjurător;
12. informația publicată de Comisia Uniunii Europene sau de organizațiile internaționale.

GUVERNUL ROMÂNIEI**ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ****privind reglementarea dreptului de proprietate al Federației Comunităților Evreiești din România asupra lăcașurilor de cult, cimitirelor și altor bunuri destinate activităților cultului mozaic**

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență reglementează regimul juridic al dreptului de proprietate al Federației Comunităților Evreiești din România asupra lăcașurilor de cult, cimitirelor confesionale, băilor rituale, abatoarelor rituale, precum și obiectelor de cult care se află efectiv în patrimoniul acesteia.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, următorii termeni reprezintă:

- a) *lăcașul de cult* — templul, sinagoga, casa de rugăciuni sau orice altă construcție destinată clericilor religioase ale cultului mozaic;
- b) *cimitirul confesional* — spațiul destinat înhumării între hotarele permise la înființarea lui, chiar dacă monumentele funerare inițiale nu mai sunt la locul lor și indiferent de vechimea lui sau de faptul de a fi sau nu deschis unor noi înhumări;
- c) *ritualul* — ceremonialul religios, cu implicații folclorice, desfășurat conform normelor și regulilor proprii fiecărei religii ori confesiuni religioase în momentele importante din viața unei comunități religioase;
- d) *baia rituală* — orice construcție care este destinată efectuării spălărilor rituale;
- e) *abatorul ritual* — orice construcție care este destinată sacrificării rituale a animalelor și păsărilor;
- f) *obiectele de cult* — orice obiect sacru utilizat în practicarea ritualului în ceremoniile religioase.

CAPITOLUL II**Regimul juridic al proprietății asupra bunurilor aparținând cultului mozaic**

Art. 3. — (1) Dreptul de proprietate asupra bunurilor prevăzute la art. 2 se dobândește prin:

- a) lege;
- b) accesione imobiliară naturală sau, după caz, artificială;
- c) contract;
- d) alte moduri prevăzute de lege.

(2) Dreptul de proprietate asupra bunurilor prevăzute la art. 2 încetează dacă bunul a pierit ori proprietatea asupra bunului respectiv s-a transmis în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

Art. 4. — Bunurile prevăzute la art. 2, situate pe teritoriul României, aflate în proprietatea Federației Comunităților Evreiești din România, pot face obiectul circuitului civil în condițiile stabilite prin prezenta ordonanță de urgență.

Art. 5. — Bunurile prevăzute la art. 2 sunt bunuri comunitar-religioase cu caracter sacru; acestea pot fi vândute, concesionate sau închiriate, conform dispozițiilor legale, numai cu avizul reprezentanților cultului mozaic și în condițiile respectării normelor și regulilor proprii acestei religii, sub sancțiunea nulității absolute.

Art. 6. — (1) Bunurile prevăzute la art. 2 pot fi grevate de servituți de utilitate publică, instituite potrivit legii, cu avizul reprezentanților cultului mozaic.

(2) În condițiile legii, în vederea protejării bunurilor prevăzute la art. 2 se poate proceda la strămătarea acestora, cu avizul prevăzut la alin. (1).

Art. 7. — Bunurile prevăzute la art. 2, situate pe teritoriul României, care au o valoare semnificativă pentru istoria, cultura și civilizația națională și universală, fac parte integrantă din patrimoniul cultural național, fiind-le conferit regimul de monument istoric sau, după caz, de bunuri aparținând patrimoniului cultural național mobil, în condițiile legii.

Art. 8. — Procedura de clasare, activitățile și măsurile de conservare și protejare a bunurilor prevăzute la art. 7 se realizează în condițiile legii.

Art. 9. — (1) Ridicarea, restaurarea și repararea lăcașurilor de cult, a băilor și a abatoarelor rituale, precum și a altor imobile destinate activității cultului mozaic se realizează numai cu avizul reprezentanților acestui cult și cu respectarea tradițiilor și regulilor proprii acestei religii și a dispozițiilor legale.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, autorizația de

construire pentru cazurile prevăzute la alin. (1) se emite în cel mult 10 zile de la data înregistrării cererii.

(3) Persoanele juridice de drept public sau privat cărora le este solicitat avizul în vederea eliberării autorizației pentru realizarea lucrărilor de construcții, prevăzută la alin. (2), au obligația de a emite avizul respectiv în termen de cel mult 5 zile de la data înregistrării cererii.

CAPITOLUL III Sanctiuni

Art. 10. — Încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență atrage răspunderea civilă, administrativă, materială, disciplinară, contravențională sau penală, după caz.

Art. 11. — Distrugerea parțială sau totală, degradarea ori aducerea în stare de nefolosință, precum și profanarea imobilelor prevăzute la art. 2 constituie infracțiuni și se sancționează potrivit art. 217, 218, 219 și, respectiv, 319 din Codul penal.

Art. 12. — (1) Constituie contravenție următoarele fapte:

a) folosirea bunurilor prevăzute la art. 2 în alt scop decât acela

pentru care au fost destinate în momentul realizării și sfințirii lor;

b) efectuarea de lucrări agricole sau a unor acte sau fapte de comerț în interiorul lăcașurilor de cult, cimitirelor, băilor și abatoarelor rituale, fără avizul reprezentanților cultului mozaic;

c) ridicarea, restaurarea, repararea și împrejmuirea lăcașurilor de cult și a celorlalte imobile destinate activităților cultului mozaic, fără avizul reprezentanților acestui cult religios.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se sancționează cu amendă de la 20.000.000 lei la 250.000.000 lei.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. c) se sancționează cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei.

Art. 13. — Contravențiile prevăzute la art. 12 se constată și sancțiunile se aplică de inspectorii din cadrul direcțiilor pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național județene, respectiv a municipiului București, împuterniciți prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

Art. 14. — Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor se aplică în mod corespunzător și contravențiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Rodica Mihaela Stănoiu
Ministrul cultelor și culturii,
Răzvan Theodorescu
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 21 martie 2002.
Nr. 36.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea alin. (3) al art. 21 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Alineatul (3) al articolului 21 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 23 iulie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Programele vor fi derulate de către Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie, direct sau prin intermediul

organizațiilor sau instituțiilor de drept privat. Selectarea organizațiilor sau instituțiilor de drept privat se face cu respectarea reglementărilor în vigoare privind achizițiile publice. Între câștigătorul procedurii de achiziție publică și Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie se încheie un contract de prestări de servicii în baza căruia se va trece la derularea programului respectiv.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul pentru întreprinderile mici și mijlocii și cooperatie,
Silvia Ciornei
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 21 martie 2002.
Nr. 37.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind întocmirea și finanțarea studiilor pedologice și agrochimice și finanțarea Sistemului național de monitorizare sol-teren pentru agricultură, precum și sol-vegetație forestieră pentru silvicultură

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor realizează și reactualizează periodic Programul național de monitorizare sol-teren pentru agricultură și sol-vegetație forestieră pentru silvicultură.

(2) Pentru stațiile din rețeaua de monitorizare sol-teren pentru agricultură și sol-vegetație forestieră pentru silvicultură, care fac parte din Sistemul național de monitorizare integrată a mediului, stabilirea amplasamentului acestora, a programului de activitate și reactualizarea acestuia se fac cu aprobarea Ministerului Apelor și Protecției Mediului.

Art. 2. — Ministerul Apelor și Protecției Mediului coordonează procesul de integrare a informațiilor obținute de către Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, potrivit art. 1, în Sistemul național de monitorizare integrată a mediului.

Art. 3. — Oficiile de studii pedologice și agrochimice județene și Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie București, la solicitarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, execută, prin încredințare directă, studiile pedologice și agrochimice și realizează sistemul de monitorizare sol-teren pentru suprafețele cu destinație agricolă, privind: unitățile de sol, inventarierea resurselor de

sol, favorabilitatea terenurilor pentru culturile agricole sau silvicultură, pretabilitatea pentru folosințe, poluarea, restricțiile terenurilor la diferite utilizări și măsurile agropedameliorative și antierozionale corespunzătoare, indiferent de forma de exploatare sau de proprietate.

Art. 4. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, următoarele denumiri se definesc după cum urmează:

a) *Programul european de monitorizare forestieră* — programul prin care se evaluează variația la scară mare, spațială și temporală, a stării pădurilor și solurilor forestiere într-o rețea europeană de suprafețe de observație (nivelul I) și se identifică relațiile cauză-efect, la scara ecosistemului, prin mijloacele monitorizării intensive, în suprafețe permanente de observație (nivelul II), în conformitate cu măsurile stabilite de Comisia Economică pentru Europa a Națiunilor Unite și de Uniunea Europeană;

b) *Programul internațional de cooperare privind evaluarea și monitorizarea efectelor poluării aerului asupra pădurilor (I.C.P. Forests)* — programul stabilit de Comisia Economică pentru Europa a Națiunilor Unite în anul 1985, în baza Convenției privind poluarea aerului transfrontieră, la distanță lungă, pentru supravegherea declinului pădurilor ca urmare a poluării atmosferice;

c) *Schema Uniunii Europene privind protecția pădurilor împotriva poluării atmosferice* — programul inițiat în anul 1986 de Uniunea Europeană, având ca obiective stabilirea, pe baza unei metodologii comune, a unui inventar periodic al vătămarilor produse pădurilor, în special datorită poluării atmosferice, înființarea sau extinderea în mod coordonat și armonizat a rețelei de puncte de observație pentru realizarea acestui inventar, realizarea unei monitorizări continue și intensive a ecosistemelor forestiere și înființarea sau extinderea în mod coordonat și armonizat a unei rețele de suprafețe permanente de observație, necesare pentru această monitorizare;

d) *Centrul focal național pentru Programul european de monitorizare forestieră* — instituția care asigură realizarea Programului european de monitorizare forestieră în România, organizează și gestionează bazele de date și elaborează rapoartele privind rezultatele activității de monitorizare a pădurilor și solurilor forestiere.

Art. 5. — Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, la solicitarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, va executa, prin încredințare directă, lucrările specifice monitorizării solurilor și vegetației forestiere, în conformitate cu Programul european de monitorizare forestieră, indiferent de forma de proprietate asupra pădurilor.

Art. 6. — Executarea studiilor pedologice și agrochimice și a studiilor pentru vegetația forestieră se face pentru toate terenurile agricole și forestiere, indiferent de forma de exploatare sau de proprietate, iar permisiunea accesului în teren este obligatorie pe baza documentelor justificative, cu excepția zonelor în care accesul este interzis de lege.

Art. 7. — (1) Studiile pedologice necesare sistemului național și județean de monitorizare sol-teren pentru agricultură se actualizează cu o periodicitate de 10 ani, iar cele agrochimice, cu o periodicitate de 4 ani și de 1–2 ani în cazul terenurilor poluate.

(2) Evaluarea stării solurilor forestiere se realizează din 5 în 5 ani, iar a vegetației forestiere, anual.

Art. 8. — (1) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și

a municipiului București, asigură și urmărește realizarea programului aprobat de Guvern privind executarea studiilor pedologice și agrochimice și a Sistemului de monitorizare sol-teren pentru agricultură.

(2) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, pe baza programului aprobat de Guvern, monitorizează starea de sănătate a pădurilor și starea solurilor forestiere prin Regia Națională a Pădurilor și prin Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, care este și Centrul focal național pentru Programul european de monitorizare forestieră.

(3) Programul național de monitorizare sol-teren pentru agricultură și sol-vegetație forestieră pentru silvicultură, prevăzut la art. 1 alin. (1), cuprinde programele prevăzute la alin. (1) și (2) ale prezentului articol.

Art. 9. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, va fi aprobată Metodologia întocmirii studiilor pedologice și agrochimice, a Sistemului național și județean de monitorizare sol-teren pentru agricultură, precum și a sistemului național de monitorizare sol-vegetație forestieră pentru silvicultură.

Art. 10. — Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie București realizează și actualizează, prin integrarea sistemelor județene de date, elaborate de oficiile de studii pedologice și agrochimice, Sistemul național de monitorizare sol-teren și banca de date aferentă pentru agricultură, pe care le va comunica Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerului Apelor și Protecției Mediului, iar pentru alte instituții interesate acestea se vor pune la dispoziție cu avizul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 11. — (1) Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice realizează lucrările de evaluare a stării solurilor forestiere și a vegetației forestiere conform Programului european de monitorizare forestieră, gestionează și reactualizează băncile de date existente și transmite datele Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerului Apelor și Protecției Mediului.

(2) Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, în calitate de Centrul focal național pentru Programul european de monitorizare forestieră, elaborează rapoarte privind rezultatele obținute și transmite informații anual și periodic la solicitarea organismelor internaționale care gestionează programele I.C.P. Forests și Schema Uniunii Europene privind protecția pădurilor împotriva poluării atmosferice, cu avizul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, care administrează rezultatele, și al Ministerului Apelor și Protecției Mediului.

Art. 12. — Datele și informațiile obținute prin Sistemul național de monitorizare sol-teren pentru agricultură și sol-vegetație forestieră pentru silvicultură vor fi puse de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie și Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, la dispoziția Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — I.N.C.D.P.M. București, în vederea elaborării Raportului privind starea mediului.

Art. 13. — Finanțarea cheltuielilor anuale necesare elaborării studiilor pedologice și agrochimice, a Sistemului național și județean de monitorizare sol-teren pentru agricultură și sol-vegetație forestieră pentru silvicultură, precum și participării la organismele internaționale de specialitate se suportă din alocații bugetare, prin bugetul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

Petre Daea,

secretar de stat

Ministrul apelor și protecției mediului,

Petru Lificiu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 21 martie 2002.

Nr. 38.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.loginet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro